KUIFJE
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
44

De Kidnappers

Ons volledig tekenverhaal
door
FRANS CRAENHALS
naar de film
« DE KIDNAPPERS »
van de J. A. Rank C°

De oude James Mackenzie heeft zijn twee kleinzonen, Harry en Davy, die acht en vijf jaar zijn, in zijn huis opgenomen. De vader van de twee jongens sneuvelde enkele tijd te voren in Transvaal, waar Boeren en Engelsen elkaar hardnekkig bekampten.

Harry en Davy wonen nu in een kleine hoeve, verscholen in een van de grote wouden van Canada, samen met hun grootmoeder en tante Kirsty.

De oude James Mackenzie is zo eerlijk als goud maar vreselijk eigenzinnig en onhandelbaar waar het gerechtigheid en eer betreft. Hij heeft geen omgang met de andere dorpelingen en iedereen weet, dat hij met zijn buurman Jan Hooft op gespannen voet leeft. De heuvel, die hun akkers scheidt, is de oorzaak van de twist. De zaak werd trouwens voor het gerecht gebracht.

Harry en Davy vervelen zich. Op de hoeve zijn er slechts drie geiten en een dozijn kippen. Bovendien zet de strengheid van grootvader Mackenzie een domper op de vroliike onbezorgdheid van de kinderen.

Ze dromen er van een hond te hebben die ze Rover zouden heten. En op zekere dag na het avondgebed...

Grootvader, zouden we geen hond mogen houden ?

Neen ! Een hond is frivool en nutteloos ! Bovendien kunnen we een hond niet opeten, zijn plaats is dus niet hier !

Zoals iedere avond neemt Mackenzie zijn geweer en gaat 's'n ronde over weiden en akkers...

Kirsty, gaat hij iemand doodschieten ?

Maar neen ! Waarom denk je dat ? Grootvader gaat eenvoudig zien of er niemand op de heuvel is...

En als er iemand op de heuvel was, zou hij dan schieten ?

Hm... Ik denk van ja...

De patriarch heeft inderdaad gezworen, diegene die zich op « zijn » heuvel zou wagen, zonder verwittiging neer te schieten. En men weet dat Mackenzie het meent...

Harry moet naar de dorpsschool ver van de hoeve...

Ik zou zo graag een hond hebben die met me mee zou lopen. De weg zou minder lang schijnen...

Jan Hooft jr., zoon van Jan Hooft, gaat naar dezelfde school. De eerste dagen verloopt alles opperbest, maar op een keer...

...gaan ze aan het kibbelen en het wordt spoedig ernstig...

Je bent net zoals je grootvader : EEN DIEF !

Wat ? Grootvader een dief ? Het is toch jou vader die onze heuvel wil stelen !

Leugenaar !

Ha ! Ik ben een leugenaar ? Wacht een beetje !

De jongens grijpen elkaar vast, delen een paar flinke vuistslagen uit en daar komt de meester, die de vechtpartij gezien heeft, tussenbeide.

Wat zijn dat voor manieren ! Bedaar, jongens ! Jullie vechten als echte wilden ! Kom, geef elkaar de hand en wees opnieuw vrienden...

Neen, nooit reik ik een Hooft de hand !

Je durft me tegenspreken ! Tien zweepslagen indien je niet onmiddellijk excuus vraagt !

Neen, dat doe ik niet ! NOOIT !

Harry krijgt de tien zweepslagen maar geeft geen kik. Een vriend geeft hem als troost een uitknipsel uit de krant. Het is een aankondiging. Harry leest ze en vergeet z'n verdriet...

Is dat echt voor mij ? Echt waar ? Dank je !

Intussen ontving James Mackenzie het bezoek van Tom Cameron, de burgemeester, en Jan Hooft. Ze brengen hem de uitspraak van de rechter : Jan Hooft won het geding. De oude James is woedend...

Je hebt geluk dat ik m'n geweer niet bij de hand heb, Jan Hooft... Maar luister naar m'n woorden : Indien jij of iemand van je familie een voet op de heuvel zetten... schiet ik !

Harry komt thuis uit school en neemt z'n broer mee naar een eenzaam plekje, waar hij het gekregen prentje toont...

Davy, ik ga je iets moois laten zien... maar mondje dicht, hé!

Wat is het ?

KIJK !

HAAA !

ONLY 18 dollars 50c

RED SETT

Dertien dollar en 50 cent... Dat is veel geld, maar voor zo'n mooie hond is het heel weinig...

Hij zal Rover heten, nietwaar ? We zullen hem iedere dag iets leren !

Davy, we moesten het nog eens vragen aan grootvader. Zou jij het durven ?

Ik ?... Hm... Ja ! Ik durf !

Grootvader ?... Indien we een hond hadden, zou hij hem geen eten moeten geven... we zouden hem ons deel afstaan...

NEEN ! Ik wil niets meer horen over een hond ! Ik heb reeds gezegd wat ik er over denk !

De jongens dromen echter voortdurend van een mooie, grote hond...

Indien je Rover mee naar school neemt, zal ik me vervelen alleen...

Dat kunnen we toch best schikken ! De ene dag neem ik Rover mee en de andere dag laat ik hem thuis en dan kan je er mee spelen...

Harry, waar heb je dat prentje verstopt ?

In de laarzen van papa... Je weet wel, de laarzen die grootvader alleen draagt op de feestdagen...

Weken verlopen. Op een mooie zomeravond wandelt Harry naar de heuvel, alhoewel grootvader Mackenzie hem verboden heeft daar te komen...

Hé, dat is Jan Hooft Junior ! Hij durfde tot hier komen... hij ook...

Jan, dat zal je duur te staan komen !

Pas op !

AAI !

Mackenzie, die altijd op z'n hoede is, ziet twee gestalten tussen de struiken op de heuvel bewegen. Hij schouderd zijn geweer en schiet...

PANG

Kirsty weet dat Harry soms op de heuvel speelt. Ze wil het geweer wegslaan, doch het is te laat...

Het is Harry ! In je domme trots heb je hem misschien gedood !

Hoe durf je zo tegen me spreken, Kirsty? Ik heb Harry verboden naar de heuvel te gaan!

Hou op! Hou op! Ik kan het niet meer aanhoren!

Gelukkig hebben de jongens geen schrammetje! Ze zijn er echter bleek van geworden en beven...

Oef! Ik hoorde de kogel langs m'n oren fluiten...

Ik ook! Je grootvader is een scherpschutter! Kom met me mee! We spelen aan de andere kant van de heuvel... Mijn vader schiet nooit op mensen!

Graag! Maar dan moeten we eerst vrienden zijn... zo kan het toch niet!

Goed. Laat ons vriendschap sluiten! Als dikke vrienden kunnen we ook wel een partijtje vechten, vind je niet?

Als Harry thuis komt, verwelkomt de oude James hem met zweepslagen...

WOUHHT WOUHHT WOUHHT WOUHHT

Als James Mackenzie de huiskamer binnen stapt, kijken zijn vrouw en dochter hem verwijtend aan...

Waarom bekijken jullie me zo? Ik heb hem in alle rechtvaardigheid de straf gegeven die hij verdiende...

Harry en Davy leven nog meer dan te voren in hun eigen wereldje en ze hebben nabij het meer een kleine hut gebouwd. Daarin brengen ze samen vele uren door.

Op zekere dag zwerft Harry door het woud en vindt een baby...

Niemand in de omgeving? Dan is dat kindje uit de hemel gevallen! Wat 'n geluk! Wat 'n geluk!

Davy, ik heb een kindje gevonden! Kom, we zullen het naar de hut dragen!

Prachtig! We kunnen het Rover heten!

Harry en Davy vermoeden in de verste verte niet, dat ze de jongste spruit van Hooft in de armen hebben...

Waar is baby?

Het is mijn schuld niet, vader! Ik had hem in het bos gelaten en ben een eindje verder gewandeld. Toen ik terugkeerde was er geen baby meer te zien! Ik heb overal, overal gezocht... Ik kon niets vinden...

Jan Hooft alarmeert de burgemeester en de sheriff en samen met enkele vrijwilligers zoeken ze tot laat in de nacht naar het kind. Heel het dorp praat over de « kidnappers », de kinderdieven!

In de hoeve van Mackenzie als iedereen slaapt...

Ik ga een geit melken. Ik heb altijd gehoord dat je kleine kinderen melk moet te drinken geven...

Ja, maar haast je!

Harry en Davy brengen twee heerlijke dagen door in de hut bij het meer...

Dat is nog beter dan een hond, vind je niet, Davy?

Veel beter! Maar waarom zouden we Baby niet Rover heten? Dat is toch een mooie naam...

Die is goed voor een hond, maar niet voor een kind. Als we baby eens Edward noemden? Dat is een naam!

Ja... Misschien... Maar, ik hoor toch veel liever Rover!

Hélaas! Als Harry terugkeert nadat hij weer een keer met geitenmelk naar de hut is geweest om het kindje drinken te geven, wacht hem een onaangename verrassing...

De meester zegt me dat je in twee dagen niet meer op school geweest bent. Zo lang je me niet verklaart waarom, sluit ik je zonder eten op in het schuurtje !

Die nacht sluipt Davy naar z'n broer toe...

Je moet mielk gaan dragen naar Edward ! Hij zal anders huilen van honger en dorst !

Ik durf niet, Harry ! Ik ben bang van het donker...

Mackenzie heeft het gesprek gehoord. Harry is bang dat de baby van honger zal sterven wanneer hij lang in het schuurtje moet blijven en hij bekent alles...

In de hut... Ga met grootvader mee, Davy, en toon hem de weg...

Het is dus daar ? Heer ! We mocten dat kind aan z'n ouders teruggeven...

Harry zal voor het tribunaal moeten verschijnen want Hooft heeft een klacht neergelegd. Kirsty leidt de jongen naar het dorp...

Harry Mackenzie, kleinzoon van James Mackenzie, heeft zich schuldig gemaakt aan de roof van een kind van Jan Hooft. Volgens de wet moet hij opgehoopt worden. Het spreekt vanzelf, dat we geen kind van acht jaar zullen ophangen. Er zijn verbeteringsscholen voor zulke jongens. Maar de zaak is erg delicaat door de rivaliteit tussen Hooft en Mackenzie... Harry, zeg me eens eerlijk : Is het om je op de Hoofts te wreken, dat je hun baby gestolen hebt ?

Neen, Sir ! Ik dacht dat het kindje uit de hemel gevallen... of dat het te vinden gelegd was... Ik heb overal gezocht of er niemand in het bos was, maar er was geen mens. En we hebben de baby goed verzorgd...

Grootvader Mackenzie heeft in z'n laarzen de aankondiging gevonden en leest ze... Hij schijnt zenuwachtig...

Hij staat langzaam op en vraagt het woord...

Indien er een schuldige is, BEN IK HET. M'n hardheid joeg de kinderen het huis uit. Al hun liefde en genegenheid hebben ze op dat kindje overgedragen... Ik heb hen nooit iets gegeven... Het is mijn schuld...

Jan Hooft is een goedhartig man. Hij neemt op zijn beurt het woord...

Ik heb je verdacht, James. Ik was m'n gezond verstand wellicht een ogenblik kwijt. Ik ben er van overtuigd, dat Harry met de beste bedoelingen bezield was. Ik trek m'n klacht in... ja, ik trek m'n klacht in...

Goed zo ! Indien jullie elkaar de hand drukken dan zijn deze papieren overbodig. Ik kan ze dus maar best verscheuren !

Wanneer de kinderen weer thuis komen, heeft James de mooie laarzen verkocht. Hij zegt tot Harry...

Neem papier en pen en schrijf wat ik je dicteer...

« Mijnheer... Wil me, zoals u het in de krant hebt aangekondigd, per omgaande de roodharige setter sturen tegen de prijs van dertien dollar en 50 cent. Ik hoop hem spoedig in goede orde te ontvangen, enz..., enz...

Een hond ! Dank je, grootvader !

En we zullen hem ROVER heten !

EINDE

Volgende week : TEN WESTEN VAN ZANZIBAR

VOOR HET EINDE VAN DIT JAAR

3 SENSATIONELE GEBEURTENISSEN

Het Salon voor de Jeugd heeft nog maar pas zijn deuren gesloten, of we werken reeds aan verschillende nieuwe plannen. Het zijn geen plannen op lange termijn : nog vóór Nieuwjaar worden ze werkelijkheid ! Lees maar even :

1/

EEN SPECIAAL KERSTNUMMER !

DE traditie getrouw, brengen we dit jaar weer een speciaal Kerstnummer, dat twee volledige tekenverhalen bevat, evenals een komisch verhaal van Bob Demoor, de Kuifje's kalender voor het jaar 1955, verschillende verhalen, reportages, enz. Lectuur vóór meer dan één avond !

2/

EEN NIEUW KUIFJE'S VERHAAL

JULLIE hebben ons reeds zo dikwijls gevraagd : Waar blijft Kuifje ? We hebben jullie steeds moeten antwoorden : nog wat geduld... Aan dat geduld is nu een einde gekomen, want in ons speciaal Kerstnummer publiceren Hergé de Kerstmis-zijde van een nieuw verhaal, waarin Kuifje de hoofdrol zal spelen. Zijn onafscheidbare vrienden, kapitein Haddock, Prof. Zonnebloem en de Siamese tweeling Janssen en Janssens zijn natuurlijk ook van de partij !

3/

ONZE GROTE PRIJSVRAAG MET 300.000 F. PRIJZEN !

ZOALS ieder jaar brengen we nu weer onze jaarlijkse Grote Prijsvraag, die uit verschillende aangename proeven zal bestaan, waar heel de familie zal kunnen aan meewerken. Weldra publiceren we de uitgebreide lijst van de talrijke mooie prijzen die er te winnen vallen.

We kunnen je nu reeds meedelen dat er voor niet minder dan 300.000 F. prijzen zullen zijn !

Kuifje zal dit jaar op een schitterende wijze besluiten, en volgend jaar, nog meer en beter doen, daar mogen jullie op rekenen !

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

ANNE-MARIE VAN ACKER, Sliksstraat, 5, Bosvoorde bij Brussel, verwacht de postbode met ongeduld, want ze zou toch ze graag correspondentievriendinnetjes vinden onder de Kuifjeslezeressen, liefst iemand uit het Antwerpse want Anne-Marie werd op 10 juni 1939 te Antwerpen geboren.

JOSE FORCEVILLE, Advokaatstraat, 55, Boom (Antwerpen) zou graag met een meisje van zestien tot zeventien jaar willen corresponderen. Liefst in het Engels, Frans of Duits. Men schrijve haar rechtstreeks.

EEN ULTIMATUM

VAN Tongeren kreeg ik een brief van een lezer die me het volgende schrijft: « Ik heb drie Kuifje's vrienden bijgewonnen. Vooral de fantastische avonturen van Dr Vexell zijn in hun smaak gevallen. Ze vinden echter één bladzijde te weinig, en ze zegden me dat ze zich een ander weekblad zullen aanschaffen indien er geen twee bladzijden van deze roman verschijnen. Ik zelf zou er ook twee van willen. »

Hoe graag we aan de « wens » van deze vrienden zouden tegemoet komen, toch kan dat jammer genoeg niet zijn, want dan zou het moeten gebeuren ten nadele van een ander verhaal, en iedere bladzijde in « Kuifje » heeft een goed afgewogen waarde. Jullie zullen zich dan maar met één bladzijde moeten tevreden stellen, vrienden.

TROUW AAN « KUIFJE »

SINDS mijn tiende jaar lees ik je blad », schrijft Huguette Wantie, van Gent, « en het heeft me nog nooit verveeld, integendeel ik vond, naast al de ontspanning, menig leerzaam artikel in « Kuifje ». Ik zit reeds in de vierde klasse van de meisjeshandelsschool, doch ik ben er zeker van, dat wanneer ik binnen twee jaar op een bureel zal zitten, ik je blad nog steeds zal lezen (natuurlijk thuis). Ât onze huisgenoten genieten eveneens van « Kuifje ».

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

EEN BLOEMENTUIL VOOR KUIFJE

J.-M. *BLOMMAERT*, van Antwerpen, is een vriendelijke jongen. Hij zond me een prachtig getekende bloementuil met zijn beste wensen. Beste dank.

LEVE DE FOTOGRAFIE !

GINO en GERARD LAMART, van Sint-Lambrechts-Woluwe interesseren zich buitengewoon voor de fotografie. Ze willen niet alleen goede fotos maken, maar die zelf ontwikkelen en afdrukken (ja, ze beleefd men inderdaad veel plezier aan). Ze weten echter niet goed hoe dat klaargespeeld. We hebben daar in de vorige jaargang van « Kuifje » een reeks artikelen aan gewijd. Veel succes, vrienden.

LUCIFERDOOSJES

C. VAN DAMME, van Gent, zou graag willen weten wat men met een verzameling lucifersdoosjes kan aanvangen. Dergelijke vragen worden me regelmatig gesteld. Niemand heeft me totnogtoe een verklaring kunnen geven voor het gerucht dat sinds jaren de ronde doet, dat men met autonummers en lucifersdoosjes ergens iets kan verkrijgen. Wie weet er meer over ?

ELZA VAN MULDERS, De Keersmaeckerstraat, 45, Jette-Brussel, verzamelt allerlei bons en zou die willen ruilen. Men kan haar rechtstreeks schrijven.

Het weekblad KUIFJE : *Redactie :* Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel. — *Publiciteit :* publi 4 11-54

KUIFJE-Holland : Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abon : 4 fl. per kwartaal

DE VAL van een KEIZERRIJK

TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

De positie van de keizerlijke stad wordt hachelijk en geen Europese vloot komt hulp bieden. Sultan Mohammed zal het bevel tot de bestorming van Constantinopel geven.

31 TE paard, gevolgd door een trouwe dienaar en enkele officieren waaronder Pietro Cantarini, schouwt keizer Constantijn zijn troepen en groet een laatste maal de dappere soldaten, die het offer van hun leven reeds gebracht hebben. De krijgers knielen als de keizer voorbij komt, ze buigen het hoofd en bidden met ingetogen stem de gebeden der stervenden. Plotseling wordt de stilte onderbroken door een kreet die opstijgt uit de rangen van de Turken: « ALLAH ...LA ILAHI ILA ALLAH! » Daarop volgt een hels lawaai van trompetten, cymbalen en trommels, de standaard van Mohammed wordt gehesen : de aanval begint!

32 VIJFTIG duizend Basji-Bazoeks (1) stormen hulend naar de wallen van Constantinopel en beschermd door een regen van pijlen, plaatsen ze lange ladders tegen de muren. De verdedigers waren daarop echter voorbereid. Met gebalde spieren en badend in hun zweet, duwen ze de zware ladders weg. De eerste aanval die vijftien, twintig maal herhaald wordt, duurt twee uur. Ondanks het woedend geschreeuw van hun chefs en de zweepslagen, die hen ongenadig terug de wallen opdrijven, moeten de Basji-Bazoeks zich eindelijk gewonnen geven.

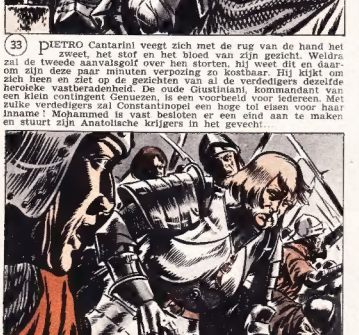

33 PIETRO Cantarini veegt zich met de rug van de hand het zweet, het stof en het bloed van zijn gezicht. Weldra zal de tweede aanvalsgolf over hen storten, hij weet dit en daarom zijn deze paar minuten verpozing zo kostbaar. Hij kijkt om zich heen en ziet op de gezichten van al de verdedigers dezelfde heroïeke vastberadenheid. De oude Giustiniani, kommandant van een klein contingent Genuezen, is een voorbeeld voor iedereen. Met zulke verdedigers zal Constantinopel een hoge tol eisen voor haar inname ! Mohammed is vast besloten er een eind aan te maken en stuurt zijn Anatolische krijgers in het gevecht...

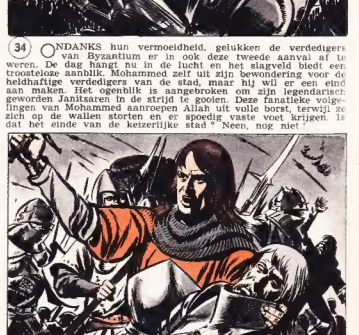

34 ONDANKS hun vermoeidheid, gelukken de verdedigers van Byzantium er in ook deze tweede aanval af te weren. De dag hangt nu in de lucht en het slagveld biedt een troosteloze aanblik. Mohammed zelf uit zijn bewondering voor de heldhaftige verdedigers van de stad, maar hij wil er een eind aan maken. Het ogenblik is aangebroken om zijn legendarisch geworden Janitsaren in de strijd te gooien. Deze fanatieke volgelingen van Mohammed aanroepen Allah uit volle borst, terwijl ze zich op de wallen storten en er spoedig vaste voet krijgen. Is dat het einde van de keizerlijke stad ? Neen, nog niet !

35 AAN het hoofd van de Genuezen leidt Giustiniani de tegenaanval. Verraad strijken de Janitsaren en reeds hopen de Byzantijnen op een uiteindelijke overwinning... Helaas ! Op het ogenblik dat Giustiniani de derde aanvalsgolf wou afweren, wordt hij getroffen door een pijl... Het is een ramp. Grieken en Genuezen aarzelen nu ze weten dat hun chef dood is... Mohammed, die aan de voet van de wallen staat en van deze gebeurtenis op de hoogte wordt gebracht, juicht : « De stad is van ons ! » Met het blinkend kromzwaard in de hand bestormt hij zelf de vestingen, op de voet gevolgd door zijn hulpende Janitsaren...

36 EN dat is het einde... De ene aanvalsgolf na de andere spoelt over de wallen van Byzantium en de verdedigers trekken zich wanordelijk terug. Reeds wappert de standaard van Mohammed boven de Andrinopelpoort... Het is onmogelijk op de versterkingen zelf nog weerstand te bieden. Pietro Cantarini verzamelt een handvol dappere soldaten en roept hen toe : « Byzantijnen, Genuezen en Venetianen ! Kijk naar het lijk van Jullie chef en wees hem waardig ! Volg me ! We moeten het stadscentrum bereiken alvorens ons de pas wordt afgesneden. Daar zetten we de strijd voort ! »

(1) *Basji-Bazoeks : Ongeregeld Turkse troepen.*

(Wordt vervolgd)

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

De koning van de zwarte ratten is woedend omdat hij Chlorophyl niet kon gevangen nemen en spreekt het doodvonnis uit over de arme spion, die valse inlichtingen gaf...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

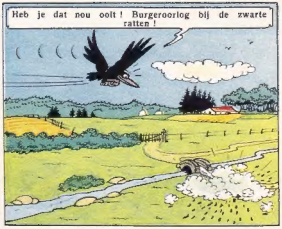

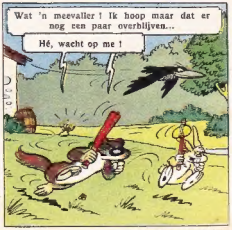

(Wordt vervolgd)

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN

DR VEXELL

GEÏLLUSTREERD DOOR JAN GRATON

DE VERSTEKELINGEN

Dr Vexell werd plotseling in vrijheid gesteld en is met Vladimir naar het Noorden gevlucht. Na heel wat moeilijkheden bereiken ze de Transsiberische spoorlijn...

DE eindeloos lange goederentrein naderde heel traag. Vladimir wachtte geduldig tot de staart van de trein in het gezicht kwam, dan richtte hij zich op en sprong ondanks de zware last die hij moest torsen met een kattersprong naar de zijdelingse deur van de laatste wagon. Alhoewel hij zijn sprong haarjuist berekend had, verloor hij, door het gewicht van Vexell dat op zijn schouder drukte en de snelheid van de trein, het evenwicht en het scheelde niet veel of hij viel. Op het laatste nippertje kon hij zich gelukkig nog aan het handvat vasthouden...

Eens in de wagon, schoof hij haastig de deur toe zodat men hen van buiten uit niet meer zien kon. Met een haast moederlijke bezorgdheid lei hij Vexell dan op de plankenvloer neer.

— Hoe voel je je ? vroeg hij zacht.

— Een beetje beter, fluisterde Vexell met bleke glimlach, ik voel me echter vreselijk zwak en ik heb een verschrikkelijke dorst.

— Wacht !

Vladimir keek rond. Het was schemerduister en stofferig in de wagon en alles scheen er weg te doezelen in een grijze nevel. Toen zijn ogen aan de duisternis gewend waren kon hij de aard van de goederen, waarmee de wagon gevuld was, onderscheiden : een twintigtal zakken boven elkaar opgestapeld, zeer waarschijnlijk met rijst gevuld, en evenveel stevige, vierkante kisten die aan alle zijden dichtgenageld waren en waaruit een doordringende, aangename geur van fruit opsteeg. Met onzekere stap — de trein schokte nogal erg — liep de reus naar een van de kisten, zette zich schrap, balde de spieren en slaagde er in het deksel ervan open te breken.

— Perziken, fluisterde hij, dat kon niet beter treffen !

Hij bracht er enkele naar doctor Vexell die ze gretig binnenspeelde en peuzelde er zelf een half dozijn in recordtempo op. Deze lichte maaltijd beurde beide vluchtelingen op en ze zagen de toekomst met meer optimisme tegemoet.

— We kunnen hier niet in het midden van de wagon blijven zitten, zei Vladimir, we moeten ons achter die rijstzakken verbergen; daar zijn we veilig. De duivel zou er mee moeten gemoeid zijn als de controleurs ons daar vinden.

Vladimir lei zijn vriend zo comfortabel als het mogelijk was achter de zakken en streekte zich dan met een zucht van verlichting naast hem uit. Vexell had de ogen reeds gesloten. Uitgeput door de lange, lastige reis en min of meer zeker dat ze veilig waren, viel de arme Vladimir haast onmiddellijk in een diepe slaap...

De trein vertraagde zijn vaart en dat deed de twee ontsnapten uit hun slaap opschrikken. Enkele seconden later stond de trein stil en ze hoorden stemmen door elkaar schreeuwen. De deur van de wagon werd brutaal opengeschoven en een inspecteur, vergezeld door twee soldaten, stapte op... Die inspectietocht zou wellicht zonder incident verlopen zijn, indien Vladimir niet de onvoorzichtigheid had begaan, de kist met perziken opengebroken en goed zichtbaar te midden van de wagen te laten staan... De blikken van de inspecteur vielen onmiddellijk op die kist.

— Hier is iemand binnen geweest, zei hij. Kijk naar de kist ! Bij de vorige controle was ze onbeschadigd... Men brak ze dus open in de afgelopen vijf uren.

— Verdraaid ! riep een van de soldaten, als dat zo is had Alexis toch gelijk... Hij beweerde een man te hebben gezien, die met een zware vracht op de schouder, de komst van de trein afwachtte op een vijftigtal kilometer van hier !

— Die domoor ! Waarom verwittigde hij me dan niet ?

— Hij meende dat het totaal onmogelijk was met zo'n vracht op de treeplank te springen !

— Nu, we zullen zien ! Zet jullie bajonet op het geweer en steek tussen die zakken. Indien we horen schreeuwen, hebben we een verstekeling aan boord en kunnen we ingrijpen !

Dicht tegen elkaar gedrukt, beleefden Vexell en Vladimir angstige ogenblikken. Zij maakten zich zo klein en dun mogelijk en hielden hun adem in... De twee soldaten waren op de zakken gesprongen en zochten met hun bajonetten de duistere hoek af waar onze vrienden zich verscholen hadden. Tweemaal voelde Vexell het koude, scherpe lemmer vlak naast zijn gezicht schuiven, dan voelde hij

Tweemaal voelde Vexell het koude, scherpe lemmer vlak naast zijn gelaat schuiven...

in de rechterhand een prik doch slaagde er in een kreet te onderdrukken... Daar niets de aanwezigheid van een verstekeling verraadde, sprongen de soldaten eindelijk naar beneden. De inspecteur leidde er uit af, dat de fruitdief op dezelfde wijze als hij gekomen, weer vertrokken was. Enkele ogenblikken later schoof de zware deur over het spoor en viel met een smak dicht... Vexell en Vladimir waren als bij mirakel ontsnapt !

★

DE rest van de dag verliep, zonder incidenten. Dan viel de nacht in en de trein stoomde het station van een stad binnen waar hij tot de volgende morgen zou blijven. Ongerust omdat de trein zo lang bleef staan en alles stil was, waagde Vladimir het uit zijn schuilhoek te kruipen en een blik te werpen door het verstertje van de wagon. Hij kon niets anders zien dan een donkere hemel waarin enkele sterren schitterden, en hier en daar de vage schaduwen van de schildwachten die het konvooi bewaakten. Hij hoorde hun regelmatige stap vlak naast de trein.

— Wat gaan we nu doen ? vroeg de reus aan doctor Vexell, toen hij weer achter de rijstzakken verborgen was.

Vexell antwoordde niet dadelijk. Hij scheen diep na te denken. Dan verscheen er een glimlach op z'n lippen en hij zette zijn plan uiteen. Vladimir luisterde aandachtig, knikte nu en dan instemmend en wreef zich ten slotte in de handen. Het plan van Vexell bevredigde hem helemaal.

— Vooruit maar, zei hij, maar kan je gaan ?

— Ik geloof van wel : op voorwaarde althans dat ik niet verplicht ben te lopen !

Met de grootste omzichtigheid, schoven de twee mannen de deur op zij van de wagen open en sprongen stil op de sporen. Dan slopen ze langs de trein naar de locomotief toe. Om de tien meter bleven ze staan en luisterden scherp en met ingehouden adem. Ze meenden dat er niemand in de locomotief zou zijn... Met genoegen stelden zij vast, dat het er donker genoeg was om, zonder dat iemand van buiten af hen merken kon, te wachten op de komst van de machinist.

Helaas ! Nauwelijks zaten ze in de locomotief of de doodsangst snoerde hen de keel toe : een schildwacht stapte snel om de locomotief heen. Zou hij een verdacht gerucht hebben gehoord ?... De man bleef staan, aarzelde een paar seconden en liet dan de lichtbundel van zijn zaklamp vlug over de enge hut van de machinist glijden...

(Wordt vervolgd.)

VOLGENDE WEEK :

BESTEMMING NIOGAR

DE H.M.S. VANGUA

HIER komt een stevige klant van de Royal Navy. Het pantserschip « H.M.S. Vanguard » is het enige slagschip dat door de Britten sedert het einde van de oorlog ingelegd werd. Z'n talrijke voorgangers rusten op de bodem van de oceanen, gekleurd door de Duitse vloot en de Japanse kamikazes.

De « Vanguard » heeft een bemanning van 1.600 koppen. Hij is 238 meter lang, 40 meter breed, heeft een waterverplaatsing van 42.500 ton. Met volledige lading is het 55.000 ton of... 55.000.000 kilo, die de golven kloven met een snelheid van 30 knopen!

ZELFSPREKEND is de « Vanguard » uitgerust. Op het gepantserde en voor gas hermetisch afgesloten dek, staan er 124 kanonnen van alle kaliber. Het luchtafweergeschut bestaat uit 100 Bofors-kanonnen van 40 mm, voorzien van gyroscopische viziers. Deze luchtdoelartillerie is bijzonder doeltreffend. Een staaltje hiervan: In October 1942 leverden 33 Japanse vliegtuigen slag tegen het Amerikaans pantserschip « South Dakota » uitgerust met Bofors. Twee en dertig van de drie en dertig aanvallers werden neergehaald en de enige overlevende moest de wijk nemen zonder een treffer te kunnen plaatsen.

De zware artillerie van de « Vanguard » bestaat uit 16 kanonnen van 133 mm, die vertikaal kunnen schieten, en 4 dubbele torens van 380 mm, met een schietafstand van 40 km. Ze kunnen projectielen van 900 kg. in 43 seconden 25 km. ver schieten! Een salvo uit 8 kanonnen van dit kaliber die treft, verwoest het doel met zekerheid.

Bij stormachtig weer wordt het geschut gericht met behulp van radar en stabilisators. In tegenstelling met de Amerikaanse pantserschepen, heeft de « Vanguard » geen vliegtuigen of katapulten aan boord. De Britse marine meent, dat de vliegdekschepen op dit stuk ook nog een woordje mee te praten hebben.

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJA

VERKLARINGEN

1. Kaapstander.
2. Golfbreker
3. Torens van 380 mm.
4. Kommandobrug.
5. Telemeter (voorzan) voor het luchtafweergeschut.
6. Grote mast.
7. Admiraalsbrug
8. Bijzonderste telerichter
9. Afweergeschut Bofors van 40 mm
10. Radarkamer
11. Hijskranen voor de motorboten.
12. Motorboten van diverse tonnemaat.
13. Kanonnen van 133 mm die vertikaal kunnen schieten
14. Telerichter van de 134 kanonnen.
15. Kajuiten van de officieren van de seindiensten
16. Kaartenkamer.
17. Wachtkamer.
18. Opslagplaats.
19. Munitieopslagplaats voor de artillerie
20. Pompen.
21. Luchtcompressor
22. Ketels.
23. Ketzaal
24. Machinekamer.
25. Generatoren.
26. Kajuiten van de kanonniers
27. Ketzaal van de bemanning.
28. Koernsplaats.
29. Drinkwaterreservoir
30. Schroeven
31. Roer
32. Bofors kanonnen (achteraan) en telerichter van het luchtafweergeschut
33. Officiersbutten

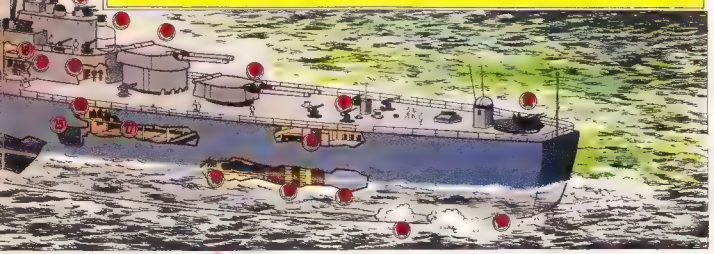

AVALLEI

Zeer Waarde Vrienden Zie vragen voor het ... is eindelijk weer!...

SPEEL JE VOETBAL?

DOOR je te laten inschrijven in een voetbalclub, heb je een groepssport gekozen waar elf spelers aan te pas komen bereid een eenheid te vormen. Je hebt dus verkozen samen te spelen met tien makkers, vergeet dit nooit! Wil je een goed voetballer worden, herhaal dan steeds bij jezelf, dat je nooit individueel doch steeds in groepsverband moet spelen. Wanneer je op je eigen houtje met de bal goochelt, kan je het wellicht tot voetbalclown brengen maar je wordt nooit een goed voetballer.

PAS OP!

JE hebt een flink aantal schoten, een krachtige « stap » en je speelt 's Zondags in de locale ploeg, een goed partijtje voetbal. De supporters, je buren of je schoolmakkers, feliciteren je en verwelkomen je reeds met bekende voetbalspelers PAS OP! LUISTER NIET NAAR HEN OF JE BREEKT JE DE NEK! Je breekt je nek zoals vele van je voorgangers. Supporters drukken je gewoonlijk op het hart te spelen alsof je alléén op het veld stond. Luister niet naar hen. Het zijn slechte raadgevers. Luister naar je oefenmeester en sportleider.

GEEN DRIBBLING!

EEN man dribbelen is niet zo moeilijk, er twee dribbelen is al sterker en dat gelukt soms. Zelden echter slaagt men er in drie spelers te dribbelen en nooit vier. Terwijl je dribbelt loop je het risico je te kwetsen, je raakt buiten adem, je vergeet je medespelers, je ontmoedigt hen, verspilt een kans een doelpunt te maken en, door het feder te moeten afgeven aan de tegenstander loor je de kans dat deze zelf scoort In ieder geval speelde je tegen je eigen ploeg, je hebt ze verraden en dat is het TEGENOVERGESTELDE van wat ploeggeest heet

Dribbel niet, geef de bal door aan een onbewaakt speler, tracht zelf aan de bewaking te ontsnappen en de bal opnieuw toegespeeld te krijgen je mag zo lang dribbelen als er geen enkele van je medespelers onbewaakt is. Indien er een dribbelen staat, moet je hem de bal toespelen

SLORDIGHEID ONGEWENST

TE veel voetballers menen, dat alleen de verdediging de tegenpartij moeten verhinderen te scoren en dat de voorlijn uitsluitend dient om goals te maken. Dat is een grote vergissing en het is een fout tegen het ploegspel!

Een doelwachter die in het bezit is van de bal, kan zijn ploeg een doel besparen indien hij oplettend en handig genoeg is om een vrijstaand voorspeler het feder toe te spelen En de voorspeler die de bal kwijtgeraakt aan een tegenstander die hij zelfs niet achtervolgt om hem te hinderen zal er wellicht de schuld van zijn, dat deze laatste voor een afgemeten pas een mede makker in staat stelt een doel aan te tekenen In een ploegspel heeft alles gewalgen

En steeds gegeven hoekschop een te vlug ingeworpen bal, een nutteloze dribbling, een onnauwkeurig gegeven pas, kortom het minste detail kan aan de basis liggen van een doel voor de tegenpartij In voetbal bestaan er geen details. Alles is belangrijk en alles kan beslissend zijn Een dwaze en nutteloze hands heeft een vrijschop voor gevolg en misschien een doel dat de tegenpartij aanvaart en uw eigen ploeg de nederlaag bezorgt ten gevolge van een onbezonnen foul die je kon vermijden

ER BESTAAT GEEN RUST

ALLES wat je doet is voor of tegen je ploeg Let dus op, laat je aandacht geen ogenblik verslappen Te veel voetballers menen dat ze kunnen rusten wanneer ze zich van de bal ontdaan hebben door te ontsnellen of te passen Van op het moment dat je niet meer in het bezit bent van de bal, moet je hem altijd met de ogen volgen Wanneer je voorspeler bent moet je je dadelijk demarkeren en wanneer je tot de achterhoede behoort, moet je de tegenstander dekken Er bestaat geen rust in het voetbalspel ' Zoek de ideale positie die je toelaat je eigen lijfwacht te verrassen of niet verrast te worden door je tegenstander

GEEN COMPLICATIES!

DE rechte lijn is de kortste afstand tussen twee punten De weg naar het net is evenwens een rechte lijn, dat wil zeggen het spel in de diepte Maak het spel van je ploeg niet ingewikkelder door zijdelings heen en weer te passen of door de bal achterut te spelen

Het kan spectaculair zijn, maar indien het niet noodzakelijk is brengt het geen gaarde aan de dijk Voor zijdelings en achterwaartspassen geldt hetzelfde als voor dribbling.

Men moet er slechts gebruik van maken als men niet anders kan je riskeert de bal te verliezen te verspilt tijd en je maakt je nutteloos moe

Spel in de diepte « naar als je ploegmaker in de juiste positie staat, om met de bal in de richting van het doel te lopen Speel de bal over het hoofd heen van de backs opwel met een grondschot rend schot daarheen een opening in de verdediging

Door de bal altijd langs dezelfde kant te houden, maak je het de verdediging van de tegenpartij te makkelijk Niets is beter dan te veranderen van vleugel om de verdediging op een dwaalspoor te brengen De ondervinding leert trouwens, dat in eender welke categorie het grootste aantal doelpunten gemaakt wordt door het veranderen van vleugel

Volgende week een praatje over de tactiek van het voetbalspel

HELVA presenteert

Het uurwerk KUIFJE

DE VROLIJKE VALSCHERM-SPRINGERS

(Wordt vervolgd)

HET HELVA UURWERK — TYPE KUIFJE — IS VAN UITSTEKENDE KWALITEIT, WORDT AFGELEVERD MET EEN BON VOOR EEN WIJZERPLAAT ZONDER VERSIERING

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

Teddy en zijn vrienden zoeken Pom in een oude bronsgieterij, schuiloord van de bandieten

Wordt vervolgd !

DE ONBEKENDE VAN GAYAO

VERHAAL DOOR F. D'ORGEVAL — GEÏLLUSTREERD DOOR RAYMOND REDING

JA, ik begrijp het, antwoordde Pierre Bollin aan de gewonde Engelsman, die hij langs de weg gevonden had en nu sedert drie dagen verzorgde.

Meer kon hij op dit ogenblik niet uitbrengen. Hij beefde, z'n keel leek wel dichtgesnoerd en het kostte hem een bovenmenselijke inspanning zich te beheersen. Na enkele ogenblikken vroeg hij :

— Een optie op een goudmijn, zeg je ?

— Ja, ik kocht ze voor een Engelse maatschappij... de mijn ligt niet ver van hier... Gayao... ken je dat ?... Doe het vlug... vlug... of alles is verloren.

Daarna ijlde de gewonde opnieuw en de woorden die nog over de witte lippen kwamen, waren onsamenhangend. De man die zich naar die lippen toe boog, hoefde echter niets meer te vernemen. Hij ging het met bloed besmeurd vest halen, tastte de zakken af, vond de omslag en lei hem op tafel.

Correndez en Le Bret mochten galopperen, hun paarden afjakkeren om vlug bij de mijn te zijn, ze konden twee dagen praten met de oude zonderling, het zou hen niet baten ! Alle moeite, al het geld voor niets... alle hoop was nu vervlogen. Tussen de reizigers en het fortuin, dat ze achtervolgden, was er deze halve dode en die omslag... de omslag die Pierre Bollin slechts voor het grijpen had.

★

DE deur werd plotseling opengerukt en Mama Dolores verscheen. Al haar molligheid leek wel te smelten van schrik en opwinding. Ze was zo vlug de trappen op gerend, dat ze niet meer spreken kon. Eindelijk bracht ze er dan uit :

— Estarjo is beneden. Men heeft ons verraden. Hij vraagt de gewonde uit te leveren.

— Is hij alleen ?

— Natuurlijk niet. Z'n mannen zijn bij hem. Joao tracht hen te weerhouden maar wat kan hij tegen die bandieten beginnen ? Santa Maria, ze zullen me doden.

— En de politie ?

— Tegen Estarjo bestaat er geen politie ! Hij doet hier al wat hij wil. Hij is de sterkste !

Mama Dolores smeekte alle heiligen, engelen en aartsengelen uit de hemel haar bij te staan. Plotseling viel haar mond toe, haar ogen echter gingen wagenwijd open van verbazing en schrik omdat de jonge man met veel zorg zijn geweer nakeek.

— Wat ga je doen, senor ?

— Wees zo vriendelijk aan Estarjo te zeggen dat hij de gewonde, indien hij die wil hebben, hier moet komen halen !

Schreeuwend verliet Mama Dolores de kamer en Pierre Bollin volgde haar, want hij vond het beter zich bovenaan de trap op te stellen, dan in het kamertje te blijven zitten als een rat in de val.

★

NA de storm, die daareven in z'n hart had gewoed, was hij nu uiterst kalm. Hij zou vechten. Hij zou vechten, alléén tegen tien.

DE VOLGENDE WEEK :

BEGINT IN ONS BLAD EEN NIEUW EN BOEIEND TEKENVERHAAL

DE BLAUWE DRIEHOEK

Tekst en tekeningen van Alb Weinberg.

Avontuur, mysterie, vechtpartijen ! De helden van dit verhaal zijn proefpiloten.

misschien wel tegen twintig man. Hij zou vechten al was er dan ook geen schijn van kans als overwinnaar uit het strijdperk te komen. Alles was plotseling zo eenvoudig. Hij had de gewonde naar het hotel gebracht, omdat hij hem niet langs de weg mocht laten liggen. Nu zou hij die gewonde verdedigen zo lang zijn krachten zulks toelieten, zo lang

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KORTE INHOUD van het eerste deel, verschenen in « Kuifje » nr 43.

Bollin, die met twee vrienden naar Gayao rijdt in de hoop een optie op een goudmijn te bekomen, vindt een zwaar gewonde Engelsman. Op gevaar af de zaak, en daarmee een fortuin, te verliezen, brengt Bollin de gewonde naar een klein hotel. Zijn vrienden zullen naar de mijn rijden. De gewonde, voor wie alle hoop op genezing verloren schijnt, vertrouwt Bollin een zeer kostbaar document toe : Een optie op een goudmijn ! Is hij Bollin voor geweest ?

hij niet door een kogel, een mes of een geweerkolf zou gedood worden... Wat daarna gebeurde, ging hem niet meer aan... Pierre schrok niet toen hij beneden het bevel hoorde

— Manoel en Pablo, ga de vreemdeling halen!

Twee zware stappen op de trap. Dan zag Pierre de gestalten van de bandieten uit het schemerdonker oprijzen en haalde de baan van z'n geweer over

★

DE stem van Le Bret vulde zijn oren, zijn hoofd, ze scheen in hem te trillen als in een onderaardse grot en Pierre Bollin opende de ogen

— Hij beweegt ! schreeuwde Correndez.

— Hij herkent ons, zei de Bretoen.

Nadien namen andere aanwezigen het woord en ze keken naar de jonge man. Deze herinnerde zich echter niet die mensen ooit gezien te hebben

— Waar ben ik ? vroeg hij

— Te Gayao. Praat liever niet

Z'n hoofd woog zo loodzwaar en z'n arm, die hij niet bewegen kon, deed vreselijk pijn. Langzamerhand echter kwam z'n geheugen terug.

— Estarjo ? vroeg hij plotseling.

Le Bret naderde met een grote, blonde man en Pierre meende dat hij die blonde al vroeger gezien had

— Estarjo is in het hospitaal in afwachting dat hij voor de rechters zal verschijnen. Je hebt hem en zijn twee handlangers netjes in het zand doen bijten, hoor ! De overige bandieten hebben daarop het hazenpad gekozen

(Zie vervolg blz. 18

DE VOLLEDIGE GESCHIEDENIS VAN DE LUCHTVAART
VAN DE OORSPRONG TOT 1914
IN TIEN REEKSEN VAN ZES CHROMOS

Ziehier de 6e reeks

IEDERE REEKS KRIJG JE KOSTELOOS IN RUIL VOOR 100 KUIFJE's PUNTEN

●

DE TEKENINGEN ZIJN UITERST MOOI VAN KLEUR EN AFWERKING EN HEBBEN BOVENDIEN EEN GROTE DOCUMENTAIRE WAARDE WIE ZICH VOOR DE GESCHIEDENIS VAN DE LUCHTVAART INTERESSEERT, ZAL ER VOOR ZORGEN DEZE COLLECTIE VOLLEDIG TE BEZITTEN (formaat 13x20)

●

PRACHTIGE ALBUMS WERDEN SPECIAAL VOOR DEZE EN ANDERE CHROMO'S UIT DE REEKS « ZIEN EN WETEN » GEMAAKT. NAAST IEDERE TEKENING KRIJG JE, IN HET ALBUM, DE VERKLARENDE TEKST.

●

Zijn thans ook verkrijgbaar de albums
VLIEGTUIGEN (oorlog 1939-45),
AUTOMOBIEL (oorsprong)

●

Deze albums kan je kopen in de KUIFJE's WINKEL, 24, Lombardstraat, Brussel, tegen de prijs van 50 F., en 60 F. voor de luxeuitgave in vollinnen band. Ze worden franco thuisbesteld tegen dezelfde prijs + 5 F. voor de kosten, te storten op P.R.C. 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL

JE VINDT DE KUIFJE's BONS OP DE VERPAKKINGEN VAN :

VICTORIA • KOLYNOS
HEUDEBERT • HORTON
MATERNE • PALMAFINA
SKI & FRANCO-SUISSE
PROSMANS • PILSBERG
TOSELLI • PANA • KUIFJE

EN OP HET VLOEIPAPIER BIJ IEDER KUIFJE's SCHRIJFBOEK

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE's DIENST 7, LOMBARDSTRAAT, 24, DIT IS EEN PUNT VOOR JE COLLECTIE.

DOOR WILLY VANDERSTEEN

GOUD VOOR ROME

Titus trachtte tevergeefs Sasko en Wiske tegen de leeuwen te beschermen. Twee uitgehongerde dieren stormen op onze vrienden af....

TEKST EN TEKENINGEN VAN W. _Y VANDERSTEEN

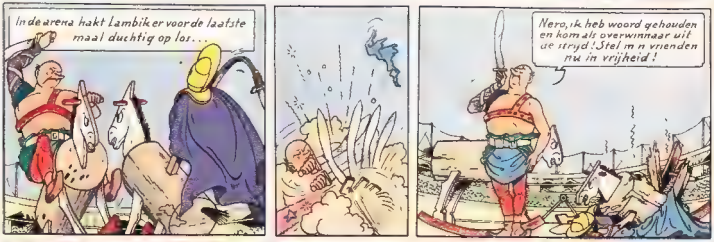

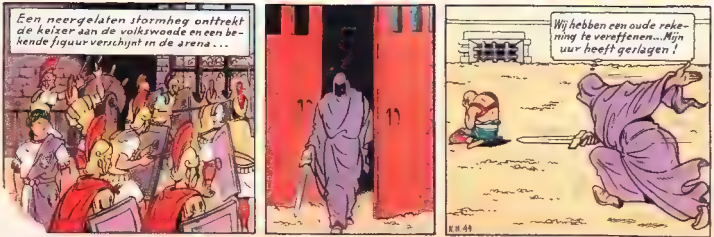

DE WITTE RUITER

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

De Witte Ruiter ligt gewond in een diep ravijn. Uit pure boosaardigheid werpt Koenraad het kostbaar kruidenzakje in de stroom...

Nog een ogenblikje wachten. Ik wil het zakje in de grot zien verdwijnen en dan... Hé ? Wat is dat ?

Een vogel met zwarte vleugels stortte zich tussen de rotsen in de diepte...

Hij scheert snel en rakelings boven het water. Het schijnt dat zijn vleugels bespat schijnt hem niet te deren

Neen ! Dat is niet mogelijk ! God !

Johan droomt niet. Lotje, de kraai, heeft het lederen zakje op het laatste ogenblik opgepikt

Vervloekt beest ! Ik breek je de nek !

Doch op hetzelfde ogenblik zoeft er een rode pijl tegen de rotswand en mist de schark op een haar...

Verdulvels ! De schutter leeft nog !

SWIGGM

Vooruit, Pijl, geef die schurk zijn verdiende loon !

Koenraad is echter vlug op z'n paard gesprongen en draaft snel weg...

Verdraaid nog toe ! Die is leniger als een slang !

De volgende pijl van de boogschutter treft Koenraad's schouder...

AAI ! Bij alle duivels in de hel !

Hij is verdwenen, maar vroeg of laat vinden we hem wel. Nu moeten we onze meester zoeken...

Daar ligt hij ! Vlak tegen deze rotswand. Lotje huppelt al naast hem...

Wordt vervolgd

GROOT SUCCES VOOR KUIFJE

HET Salon voor de Jeugd is een enorm succes geworden voor Kuifje. Duizenden jongens en meisjes uit Brussel en heel België zullen hun bezoek aan de grote Kuifje's stand niet vlug vergeten. Er was veel belangstelling en een prachtige stemming.

De bekende Franse zanger, Christian Juin, creëerde een nieuw Frans Kuifje's lied, dat op grammofoonplaat werd opgenomen en overal verkrijgbaar is.

Volgend jaar wordt het nog beter!

DE ONBEKENDE VAN GAYAO

(VERVOLG EN EINDE VAN BLZ. 15.)

E... die arme gewonde... die Engelsman?

— Blijf stil liggen. Wind je niet op, we zullen je alles van naaldje tot draadje vertellen.

— Om die Engelsman hoef je geen zorgen meer te maken, zei de blonde man glimlachend. Hij is zo veel als genezen en hij is je veel verschuldigd... Je hebt die gewonde Engelsman gedurende tachtig minuten verdedigd. Toen zijn je vrienden gekomen met de lui van de goudmijn. Een echt mirakel! We zullen het je allemaal vertellen als je beter bent.

Na een ogenblik stilte vervolgde hij:

Herken je me niet meer?... Je dacht dat ik een vogel voor de kat was, niet?

— Jij was de gewonde?

— Ja. Ik ben het nog maar voor niet lang meer!

— Ik ben dus al lang hier?

— Twintig dagen, antwoordde Correndez. Eerst wonden en een vreselijke koorts!

Er was nog iets dat Pierre Bellin pijnigde maar dat durfde hij niet zeggen terwijl de blonde man, die z'n hand vasthield, bij hem was. Maar deze begon er zelf over...

— Je vrienden hebben me alles verteld. Ik weet dat jullie een optie wilden kopen op dezelfde goudmijn... Wees gerust, dat is allemaal dik in orde. We deden het commissieloon dat me werd toegezegd en dat bekoelt vijfelijk te zijn... Nooit zal ik je echter kunnen betalen wat ik je schuldig ben...

Pierre sloot de ogen en had lust te lachen en te wenen terzelfdertijd. Le Bret waaide zich met z'n zoned koelte toe... alleen maar om z'n diepe ontroering te verbergen.

DE POS

ALS EEN LEEUW TANDPIJN HEEFT VOELT DE TANDARTS ZICH NIET LEKKER

WIE reeds kennis heeft gemaakt met het kabinet van een tandarts, weet, dat men zich daar alles behalve lekker voelt... Te Audicourt, in Frankrijk, was het nu voor één keer anderson de patienten glimlachten ironisch, vol heimelijk leedvermaak, terwijl de tandarts diepe zuchten slaakte en zich de ongelukkigste man ter wereld, voelde. Hoe dat kwam? Wel, de leeuwentemmer Jack Reix, was met een zeer mooi, zeer robuust uitziend leeuwenwelp naar de tandarts gekomen en had laconisch gezegd:

— Dokter, m'n leeuw heeft tandpijn. Het is zijn maaltjes die pijn doet, trekt u die er even uit!

Jack Reix nam plaats in de leunstoel met de leeuw op z'n schoot en de tandarts kon nu maar z'n plan trekken. De leeuw opende gewillig zijn muil en grolde even, toen hij het spuitje in z'n tandvlees voelde. De rest verliep heel rustig en goed... Toen Jack Reix het kabinet verlaten had met zijn leeuw, vergde de tandarts zich het zweet van het voorhoofd en zei tot de verpleegster

— Stuur al de wachtende patienten maar naar huis... ik voel me niet lekker!

SPREKEN IS GOUD

KEN je de wachtzalen van de grote stations? Heb je er al wel eens enkele uren op een trein gewacht? Misschien heb je eerst naar de kleurige reclame aan de muren gekeken, naar de gezichten en de bagage van de reizigers die kwamen en gingen en dan... dan heb je generlei hoe lelijk, vuil, ongezellig die zalen waren. Dit meende Gerhard Ludwig ook, toen hij voor het één of het Keuls station binnenstapte en er een boekhandel opende, tussen haakjes gezegd, de beste en mooiste stationsboekhandel ter wereld.

— We gaan hier wat leven in de brouwerij brengen, zei hij. En hij veranderde de wachtzaal van het grote station tot een kamer waar mensen van alle standen, alle nationaliteiten, alle kleuren gezellig met elkaar redetwisten over honderd en een vragen. Gerhard Ludwig stelt het thema vast bv.: « Zijn de schlagers (modewijsjes) goed of slecht?» Iedereen die wat te zeggen heeft, uit vrijelijk z'n mening. Van heinde en ver komen nieuwsgierigen en sprekers opdagen, zo bv. kwamen er reeds grote dichters, schilders, uitgevers, componisten, enz., enz., aan het woord.

Wie op een Woensdagnamiddag langs de Keulse Dom loopt, make een weggeske om naar het station, het zal hem niet berouwen!

Smokkelaars, opgepast!

IN Amerika kan men thans de bagage van de passagiers, die uit de vreemde toekomen, doorzoeken zonder dat deze er iets van merken. Het toestel, dat zulks toelaat, heet « inspectroscope » en kreeg de bijnaam « teveroog ». Met dit toeroog ontdekten de tolbeambten een hoeveelheid diamant, voor een waarde van 70.000.000 B.F., die in een onschuldig uitziende handtas verborgen waren.

De helpers van de sheriff meenen, dat Pat Rick en Mass Tick bandiangers zijn van El Mocco en willen hen gevangen

PAT RICK EN MASS TICK *in*

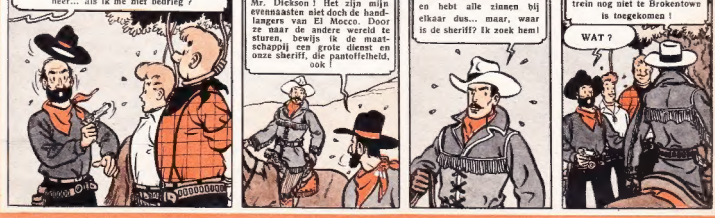

Tijon

RATTEN LEGDEN « BIG BEN » STIL

DE beroemdste klok ter wereld, de Londense Big Ben aan de Westminsterbrug, moet gerepareerd en zal over enkele tijd stilgelegd worden. De klok is thans honderd jaar oud en sedert dertig jaar sturen de luidsprekers van de B.B.C. haar klank heel de wereld rond. Slechts driemaal bleef Big Ben in gebreke. Eenmaal omdat een rattenpaar zich in het radiderwerk genesteld had... Terwijl Big Ben opgeknapt wordt zal « Great Tom », de klok van de St-Paulskathedraal de B.B.C. uit de nood helpen.

DE BERG VAN LICHT WERD TE TE AMSTERDAM GESLEPEN

DE grootste diamant die ooit een menseneog gezien heeft is de Koh-i-noor of Berg van Licht, die in 1626 het bezit was de Grootmogol van Delhi. De sjah Nadir van Perzië bemachtigde hem in 1729 door een list. Toen de Engelsen in 1903 naar Indië kwamen, maakten ze de steen buit. Generaal Lawrence, die de troepen kommandeerde, durfde de steen niet in de kleine brandkast van het regiment bewaren en stak hem in z'n broekzak... Hij vergat de steen. Enkele weken later bracht zijn dienaar hem de glanzende Koh-i-noor met de woorden : « Meester, dit stuk glas heb ik in een van je vuile zakdoeken gevonden. Moet ik het weggooien of bewaren ! » Men kan zich best voorstellen welk gezicht Lawrence trok... De steen kwam naar Engeland en werd aangeboden aan koningin Victoria. Men zal haar echter, dat hij zijn bezitters steeds ongeluk had aangebracht... Koningin Victoria lachte en antwoordde :

— Aan vrouwen zal de Berg van Licht wel geen leed willen bezorgen !

Alberi, de prinsgemaal, meende dat men de steen mooier moest laten slijpen en stuurde hem naar Amsterdam. Nu glanst hij in de Britse koningskroon en z'n waarde wordt op honderdduizend pond sterling geschat.

EEN JAPANSE REUZENSALAMANDER

NEEN, hij werd niet uit de Schelde opgevist ! Hij zit kalmpjes in het aquarium van de Dierentuin en niem daarvit ophalen zou wel moeilijk zijn ! Hoe oud de Japanse reuzensalamander, die in 1911 naar Antwerpen kwam, in werkelijkheid is weet niemand. Zeker is, dat hij de oudste inwoner van de Zoo is. De Japanse reuzensalamander werd in 1829 ontdekt door de Duitse natuurkundige en ontdekkingsreiziger von Siebold, die in 1829 de eerste exemplaren mee naar Europa bracht. De reuzensalamander, die je in de Zoo kan bewonderen meet ongeveer een meter en weegt 10 kilo. Hij verblijft bijna altijd in het water, ademt door longen en door de huid en beweegt zich heel langzaam voort op pootjes, die te zwak zijn om z'n massief lichaam te dragen. Men meent te weten dat z'n reuk- en tastzin de reuzensalamander in staat stelt z'n prooi te vangen. Z'n ogen zijn minuscuul en spelen geen rol van betekenis.

DE SCHOONSTE SPORT

Jongens en meisjes die reeds hebben zien schermen volgens alle regels van die edele kunst, zullen het zeker met mij eens zijn om het hanteren van sabel of floret de schoonste sport te noemen.

De rechtse schermer ging tot de aanval over, maar zijn tegenstander wist de stoot op te vangen, en bereid nu zijn tegenaanval voor...

...die schitterend slaagt, want hij weet de andere met de punt van zijn floret te raken. Het belooft een mooie wedstrijd te worden. In een van onze volgende nummers publiceren we de voornaamste regels van de schoonste van alle sporten...

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt vervolgd.)

HET GELE TEKEN

Mortimer, die trachtte een S.O.S. uit te zenden, werd door Septimus en Olrik betrapt. Septimus achtst, bij vergissing, op de telecephaloscoop die ontploft. Olrik voelt zich meteen vrij en staat op tegen z'n meester...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

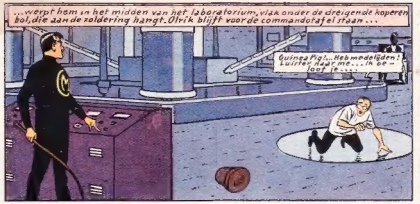

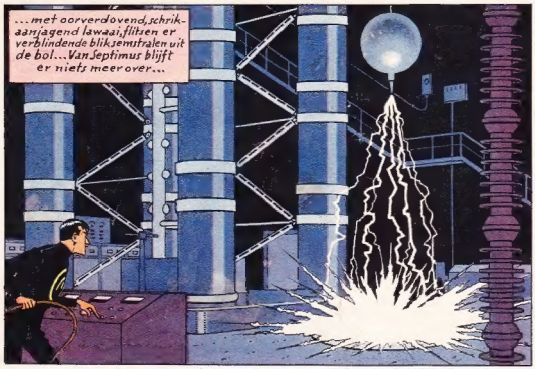

Op het ogenblik echter dat hij Mortimer, die nog half verdoofd is door de ontvangen schok, wil naderen, roeven de hagels hem rond de oren... De politie is het laboratorium binnengedrongen...

PANG
PANG PANG

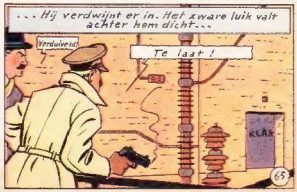

Wordt vervolgd